„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 164. Sobota 18. Lipca 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 18. lipca. „Gazeta wiedeńska“ ogłasza rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych co do przeprowadzenia ustawy o organizacyi politycznej krajów reprezentowanych w radzie państwa.

Tryest, 17. lipca. Wczoraj i dziś spokojność publiczna nie została zakłócona.

Belgrad, 17. lipca. Porta ottomańska uznała wybór księcia Milana.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 17. lipca. Korespondent peszteński do „Presse“ donosi: Trudności podnoszone przez opozycyę komisyi sejmowej obrony krajowej węgierskiej przeciw ustawie militarnej, usunięte zostały, a zapewnione jest przyjęcie ustawy militarnej podług projektu rządowego. Mianowicie utrzymanem jest prawo państwowego ministra wojny względem powoływania landwery, przeciw któremu opozycya powstawała, a szczególniej też zaniechano myśli tworzenia węgierskiej artyleryi i inżynieryi.

Paryż, 16. lipca wieczór. „La Patrie“ zaprzecza, aby margr. Moustier rozesłał jaki okólnik o położeniu politycznem.

Londyn, 16. lipca. Według doniesienia dziennika „Express“, lord Stanley towarzyszy Królowej w jej wyjeździe do Szwajcaryi, mającym nastąpić d. 4. sierpnia.

Madryt, 16. lipca. Doniesienie o utworzeniu pronunciamento w Saragossie, jest zaprzeczone.

Część urzędowa.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego, ministerstwa wyznań i oświecenia, tudzież ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. lipca 1868,

względem zmiany zakazu balów publicznych, lub innych rozrywek publicznych w dniach oznaczonych.

Istniejące przepisy względem zakazu rozrywek publicznych w dniach oznaczonych zmieniają się w ten sposób, że na przyszłość w tych dniach, w których przedstawienia teatralne albo wcale nie mogą być dawane, albo tylko za szczególnem zezwoleniem (rozporządzenie ministeryalne z dnia 1. lipca 1868 Nr. 81 D. u. p.) bale publiczne miejsca mieć nie mogą.

Inne rozrywki publiczne, jako to: koncerta i tym podobne produkcye muzyczne, widowiska itp. nie mogą być dawane w ostatnich trzech dniach wielkiego tygodnia i dnia 24. grudnia.

Taaffe m. p. Hasner m. p. Giskra m. p.

Dnia 16. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został zeszyt XXXIX. dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 97. Patent cesarski z dnia 11. lipca 1868, zwołujący sojmy krajowe Czech, Galicyi i Lodomeryi z Krakowem, Dalmacyi, Austryi poniżej i powyżej Anizy, Salzburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Morawii, Szląska, Tyrolu, Forarlbergu, Istryi, Gorycyi i Gradyski, tudzież radę miejską Tryestu na dzień 22. sierpnia 1868 do prawnych miejsc zebrania.

Nr. 98. Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego, ministerstwa wyznań i oświecenia, tudzież ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. lipca 1868, względem zmiany zakazu balów publicznych, lub innych rozrywek publicznych w dniach oznaczonych.

Część nieurzędowa.

Minister spraw wewnętrznych został upoważnionym do wniesienia siedmiu przedłożeń do sejmów krajowych: względem zarazy na bydło, zniesienia politycznych konsensów małżeńskich, regulaminu budowniczego, względem zmian regulaminu wyborczego i względem spraw indemnizacyjnych.

O ulicznych ekscesach w Tryeście donosi "Triester Ztng.", że już w nocy z niedzieli na poniedziałek przyszło było do bójki pomiędzy młodemi ludźmi z miasta i mieszkańcami jego terytorym, którzy z Rojano, gdzie obchodzono festyn w rozdrażnionem powracali usposobieniu ze śpiewami i okrzykami. Bójka nie była krwawa. Nazajutrz wieczorem na wieść, że znowu mieszkańcy z okolicy przychodzą, zebrało się przed kawiarnią Chiozza około 300 do 400, jużto, aby się zemścić za odniesioną dnia poprzedzającego porażkę, już też dla wyprawienia jakiej innej demonstracyi. Całe przejście od Corsio Kadion do kościoła św. Antoniego, było silnie obsadzone wojskową policyą, która nie miała jednakże powodu do wkroczenia. Nagle około pół do dwunastej zasłyszano krzyki w pobliżu placu Dogana o pomoc i wkrótce potem pojawił się w tej stronie patrol prowadzący kilku ludzi ku koszarom, który wszczęli byli bójkę z mieszkańcami okolicznemi ze środka koszary puszczono rakietę i na ten sygnał ruszył tłum zebrany koło kawiarni Chiezza ku koszarom. U bramy wystąpił przeciwko przybywającym silny oddział straży policyjnej z bagnetami do ataku i z komisarzami policyjnemi na czele. Przyszło do starcia, przy czem jeden młody człowiek przekłóty bagnetem poległ a dwóch innych odniosło ciężkie rany. Pomiędzy ranionymi znajdował się także przechodzący tamtędy przypadkowo kadet z pułku Kuhn, którego raniono wystrzałem z rewolweru. Na odgłos strzałów, a strzelano kilka razy, wyruszyło dwie kompanie wojska z koszary, które jednakże wkrótce cofnęły się napowrót do koszar. Lekkie poranienie odniosło kilkunastu ludzi. a ośmiu aresztowano. Wiceprezydent municypalności dr. Bossegio w nieobecności podesty wydał następującą odezwę: „Współobywatele! Pożałowania godne wypadki, które ubiegłej nocy zasmuciły nasze miasto, nakazują mi starać się u władz niezwłocznie i usilnie o zarządzenie tych wszystkich środków, któreby zdolne były przywrócić zakłócony na chwilę spokój. Ufajcie współobywate w życzliwą czynność waszej municypalności, i unikajcie tymczasem wszelkich zbiegowisk i demonstracyj, któreby mogły powiększyć trudności, dające się teraz jeszcze łatwo usunąć.“ Dzisiejszy „Cittadino“ został skonfiskowany. W pewnym lokalu koło Tergesticum miano zbierać podpisy na petycyę o utworzenie straży obywatelskiej z ludności miasta Tryestu.

O pracach komisyi konstytucyjnej w Zurichu w ciągu ostatnich dni 14 donoszą do „Schw. Merk.“: Komisya uchwaliła zupełną zmianę systemu opodatkowania i tak podatki pośrednie mają być albo całkiem albo w większej części zniesione, ubożsi mający do 300 fr. dochodu zostaną od podatków bezpośrednich całkiem uwolnieni a na bogatszch będzie nałożony podatek od sukcesyi. Wojsko całe ma być ekwipowane bezpłatnie przez państwo, księża i nauczyciele nie mają być mianowani dożywotnie, lecz wybierani na lat 6, z wyjątkiem nauczycieli uniwersytetu. Co do wynagrodzenia tych, którzy dotychczas mianowani byli dożywotnie ma rozstrzygnąć ustawa. O kościele reformowanym jako panującym nie ma mowy. Państwo przestaje dawać rękojmię utrzymania go i tu przeprowadzone będzie zupełne wszechwładztwo ze strony gmin.

Z Kopenhagi piszą, że dnia 15. b. m. około 7. wieczorem ogłoszono publicznie w Klampenborg zaręczyny duńskiego następcy tronu, z księżniczką Ludwiką, córką Króla szwedzkiego.

„Constitutionnel“ pisze co następuje z powodu oświadczenia złożonego w francuskiem ciele prawodawczem przez ministra spraw wewnętrznych, że rząd nie myśli zaniechać systemu kandydatur urzędowych: „Cóż mniej mógłby uczynić rząd w interesie swojej własnej obrony i bez zaniedbania najniezbędniejszych obowiązków? Nawet opozycya musi przyznać, że rząd dał przez to nowy dowód umiarkowania.“

O programie, którego rząd trzymać się zamierza przy najbliższych wyborach, pisze ten dziennik co następuje: Rząd postawi swoich kandydatów i będzie ich popierał wszelkiemi prawnemi środkami, gdzie staną przeciwnicy jego zasad i programu. Będzie gotów wystąpić stanowczo, aby ile możności przeszkodzić zwycięztwu kandydatów nieprzychylnych. Tam, gdzie kilku kandydatów jednakowo przychylnych dynastyi i instytucyom państwa o głosy swoich współobywateli ubiegać się będzie, może także rząd ujrzeć się spowodowanym zrobić pomiędzy nimi wybór i zapobiedz, aby się głosy nie rozstrzeliły. W każdym razie, czy to będzie szło o przyjaciół, czy o nieprzyjaciół, rząd ściśle będzie trzymał się tej zasady, aby występować przeciwko zdaniom, a nie przeciw osobom.

„Monitor“ z dnia 15go b. m. w swoim buletynie pisze, że słowa markiza Moustier, wypowiedziane w ciele prawodawczem, są nową rękojmią umiarkowanych i pojednawczych idei, które przewodniczą wszystkim krokom dyplomacyi cesarskiej. Moustier przypomina, że Francya unikała tego troskliwie, żeby nie robić jakichkolwiek zapytań w Niemczech. Daleką będąc od polityki podejrzliwej i drażniącej, nie zaniedbywała Francya niczego, coby mogło uspokoić umysły. Francya nie doradzała Austryi nigdy, żeby zajęła nieprzyjazne w obec Prus stanowisko, jak również nie odwracała Austryi nigdy od prac około reformy jej rządów, które zasługują na najżywszą sympatyę. Co do sprawy wschodniej powiedział minister, że celem wojny krymskiej było zapewnienie istnienia, nienaruszalności i bezpieczeństwa cesarstwa ottomańskiego. Leży to nie tylko w interesie Francyi, lecz całej Europy. Podczas kiedy Francya trzyma się tej tradycyjnej polityki, stara się równocześnie Cesarz ubezpieczyć Turcyę na wszelkie możliwe wypadki; daje podnietę i zachętę w postępie moralnym i materyalnym, w przeprowadzeniu reform użytecznych dla tureckiej ludności.

„Monitor“ z dnia 16go b. m. ogłasza dekret potwierdzający podpisany dnia 9go b. m. protokół przez Francyę i Turcyę względem upoważnienia poddanych francuskich do nabywania nieruchomej własności w Turcyi.

Panu Louis, dyrektorowi dziennika „Journal des Télégraphes“ wydano dn. 30. z. m. koncesyę na założenie telegrafu podwodnego pomiędzy Francyą, Korsyką i Algieryą.

W procesie dziennika „Reveil“ został żerant tegoż p. Delechure na trzy miesiące więzienia i 5000 fr. skazany.

W procesie Stanów Zjednoczonych przeciwko właścicielowi statku Arman, proponowała władza państwa odrzucenie żądań Stanów Zjednoczonych. Trybunał sądowy odroczył wydanie wyroku do dni 14.

Dziennik półurzędowy belgijski 'L'Echo du parlament zaprzeczył pogłoskom o krokach rozpoczętych w celu utworzenia unii cłowej między Francyą, Belgią i Holandyą. Mimo tego zaprzeczenia „La Patrie w liście z Bruxeli zaleca zjednoczenie cłowe i militarne, jako „jedyny środek utrzymania i zabezpieczenia niepodległości i pomyślności Belgii i Holaudyi. Zdaje się przeto, iż w Paryżu nie przypadkowo zrodziła się myśl takiego związku, w którymby Francya w obec Belgii i Holandyi takie zajęła stanowisko, jakie zajmują Prusy względem państw południowo-niemieckich. W Belgii jednak nie chcą o tem słyszeć, bezpieczniej im żyć pod zasłoną neutralności, niż zostać prędnią strażą w każdej wojnie francusko-pruskiej. „Indep. belge“ rozbiera list bruxelski do „La Patrie“ pisany z finansowego tylko a nie politycznego punktu widzenia, i powiada, że podatki

w Belgii wynoszą w przecięciu na głowę fr. 22.69, gdy we Francyi nie, jak pisze „La Patrie“, fr. 28.79 włącznie z podatkami prowincyonalnemi i gminnemi, lecz na rzecz samego skarbu płaci w przecięciu każdy Francuz przeszło 40 fr. rocznie.

Ze sprawozdań o ostatnich posiedzeniach drugiej izby włoskiej podają dzienniki co następuje: Na posiedzeniu z dnia 10. b. m. odpowiadał minister marynarki Riboty na zarzuty Maldiniego, o których wspomnieliśmy w wczorajszym numerze naszej gazety. Minister przyznaje, że fregata „Re di Portogallo“ nie jest w najlepszym stanie, ale po dwóch albo trzech latach będzie ten statek znowu zupełnie zrestaurowanym. Zarzuty Maldiniego co do statku „Etna“ nie są słuszne. Także zanee oszustwa i defraudacye w arsenałach nie powtórzą się pod jego administracyą. Flota pancerna jest w najlepszym stanie, i może zaraz odpłynąć na morze. Otwartość ministra wywarła bardzo korzystny wpływ na izbę, która po zamknięciu debaty jeneralnej przyjęła wszystkie trzy artykuły odnośnego projektu do ustawy bez dyskusyi. Dwaj deputowani skorzystali z tej debaty, aby mówić niejako pro domo sua. Pisanelli przemawiał za urządzeniem arsenału dla marynarki wojennej w Tarauto, a Greco-Cassia popierał otworzenie podobnegoż arsenału w Syrakuzie. Na oba wnioski nie zwrócili deputowani większej uwagi, a prezydujący odrzucił je jako nienależące do rzeczy. Słusznie robią niektóre dzienniki pytanie, zkąd ma państwo nie mające środków na pokrycie swojego deficytu wziąść pieniądze na takie kosztowne zakłady. — Ma posiedzeniu z 11go b. m. zaszło zabawne intermezzo. Zapowiedziana dniem przed tem interpelacya Lamarmory względem sprawozdania pruskiego sztabu jeneralnego o wyprawie z r. 1866, nie dawała pokoju deputowanemu Miceli. Postawił on wniosek, żeby ministerstw zaopatrzyło wszystkich deputowanych w pomienione sprawozdanie, ażeby mogli wydać słuszny sąd o zapowiedzianej interpelacyi. Przy tej sposobności wyraził także życzenie, żeby rząd ogłosił tajemny traktat przymierza zawarty z Francyą r. 1866. Oczywiście, że na ten śmiały wniosek odpowiedziano głośnym śmiechem ze wszystkich ławic poselskich. Miceli nie zdekoncertowany tem bynajmniej zwraca się do jednego z najgłośniej śmiejących się, mianowicie do posła Massari, i żąda, żeby się wytłumaczył. Massari broni się bardzo zręcznie, odsłaniając jeszcze śmieszniejsze strony w swoim przeciwniku, przez co wywołuje nowy śmiech powszechny, któremu nawet ława ministeryalna oprzeć się nie może. Zaledwie zdołali Lanza i Menabrea uspokoić powszechną wesołość i przywrócić porządek w izbie.

Że tajemne towarzystwa we Włoszech nie przestają agitować, dowodzą tego najlepiej ogłaszane od czasu do czasu proklamacye Mazziniego. Z jednej z tych wyjmuje „Perseveranza“ następującą próbkę: „Czyż nie panuje od Alp aż do Sycylii najstraszniejsza nędza?! Czyż nie musimy zburzyć monarchii do gruntu? Czyż nie doznaliśmy upokorzenia od całego świata? Więc na cóż czekamy? W pewnym dniu i w pewnej godzinie muszą być wszystkie ulice we wszystkich miastach włoskich zamknięte barykadami — będziemy walczyć wszelką bronią i zwyciężymy każdego, kto jest przeciw nam. Na Rzym, na Rzym! Niech żyje rzeczpospolita! Zemsta za Mentanę!“ Proklamacya ta datowana jest w lipcu r. 1868.

Korespodent florencki do „Monitora“ pisze co następuje o tajemnych werbunkach we Włoszech: Zdaje się, że za granicą do pogłosek o tajemnych werbunkach we Włoszech przywiązywano więcej wagi niż na to sprawa ta zasługuje. Jest niewątpliwą rzeczą, że od niejakiego czasu stronnictwo rewolucyjne rozwija tajemną czynność, która nie jest jednak tego rodzaju, żeby się później należało obawiać jakichś politycznych skutków. Jest ona wynikiem raczej organicznych i stałych przyczyn, nie zaś jakiejoś okolicznościowego rozdraźnienia umysłów. Jest rzeczą widoczną, że zmiany zaszłe we Włoszech od niejakiego czasu na ekonomiczne i społeczne stosunki kraju musiały wywrzeć pewien wpływ. Wiele gałęzi przemysłu upadło przez zniesienie ograniczeń celnych, inne powstały, inne jeszcze doznały zmian. Rozszrzenie stosunków handlowych, powiększenie się miast i potrzeb i brak zupełny monety brzęczącej podniosły cenę żywności, podczas kiedy rozszerzenie granic wzbudziło w wielu chęć i ciekawość zwidzenia odległych stron. Z tych wszystkich i wielu innych powodów objawia się prawie corocznie regularnie pewien ruch pomiędzy młodzieżą włoską, mianowicie z klas roboczych, która albo daje się werbować do południowej Ameryki, albo do innych przemysłowych i bogatych krajów. To było prawdopodobnie i teraz także główném znamieniem spostrzeżonej agitacyi. W każdym razie jest niezawodną rzeczą, że gdyby z tego ruchu chciało skorzystać stronnictwo rewolucyjne, byłoby dla rządu zadaniem łatwem przytłumić wszelkie zamachy na ustawy i międzynarodowe zobowiązania. Co do Rzymu to w teraźniejszym stanie rzeczy trudno się obawiać nowych zawikłań. W kwestyi stosunków pomiędzy Rzymem a Florencyą wyrabia się coraz spokojniejsze trzeźwiejsze zapatrywanie w opinii publicznej. Nawet sam sobór powszechny, o którego uchwałach nie można jeszcze teraz nic mówić, nie potrafiłby położyć tamy temu naturalnemu prądowi. Wyrnbiło się najmocniejsze przekonanie, w opinii publicznej, że żadne wpływy nie potrafią przeważyć tych interesów, które jak wszędzie tak i we Włoszech nakazuje utrzymanie zupełnej zgody i jedności pomiędzy państwem a kościołem.

W południowych Włoszech powtarzają się jeszcze ciągle defraudacye w zakładach eraryalnych. W Gaecie skontrował dyrektor Calvi sam urząd celny i odkrył w magazynach tytoniowych brak w wartości 60.000 lirów. Ta kradzież miała być popełnioną jeszcze za czasów dawniejszej administracyi. Dyrektor magazynu został suspendowany.

„Patrie“, która zwykle bywa bardzo dobrze poinformowaną o sprawach hiszpańskich, przynosi uspokajające wieści. Ludność Madrytu, Barcelony i Andaluzyi objawiła jaknajwiększą obojętność w obec agitacyi kilku jenerałów i byłych ministrów, a marszałek Espartero, którego ci na swoją stronę przeciągnąć chcieli, odmówił stanowczo. „Epoque“ przeciwnie dowiaduje się, że w prowincyi Barcelonie ogłoszono stan oblężenia. W Saragossie przygotowywano powstanie, rząd odkrył spisek, wszystkich wyższych oficerów przeniósł do innych korpusów, a garnizon miasta rozproszył po różnych punktach starej Kastylii. "Temps" donosi, że środki zarządzone przez rząd wywarły wielkie wrażenie na ludności. „Courrier de Bayonne“ pisze, że książe Montpensier z całą rodziną swoją odpłynie z Kadyxu do Londynu na fregacie „miasto Madryt“. Wygnanie księcia niekorzystnie przyjęła opinia publiczna. Książe Montpensier odznaczał się zawsze tem, że unikał należenia do jakiegokolwiek stronnictwa i nie mieszał się bynajmniej do spraw rządu hiszpańskiego. Nie wydalał on się nigdy z Sewilli i jej okolic, a w Madrycie nie był od r. 1864 i dopiero w maju tego roku przybył do stolicy Hiszpanii, zaproszony przez Królowę na zaślubiny księżniczki Izabeli. Bawił wtedy ośm dni w Madrycie, mieszkał w pałacu królewskim, ograniczał się na kółko rodzinne i nie wchodził w żadne bliższe stosunki z osobami politycznemi. Był on wprawdzie liberalnym i umiarkowanym z przekonania, ale nie występował nigdy przeciwko rządowi, ani nie mieszał się do polityki. Tylko w r. 1866, kiedy marszałek Narvaez po wstąpieniu powtórnem do ministerstwa swoje urzędowanie od zarządzenia gwałtownych środków rozpoczął, pospieszyła małżonka księcia do Madrytu, jakkolwiek była podówczas w stanie błogosławionym, aby ostrzedz Królowę w interesie dynastyi, żeby odmówiła swojej sankcyi takim nadużyciom. Zrobiła to jednak bez żadnej ostentacyi, a jej przedstawienia nie odniosły też żadnego skutku. Niektórzy proponowali już wówczas wygnanie księcia, ale marszałek Narvaez nie chciał o tem nic słyszeć, a zaproszenie na dwór w maju bieżącego roku kazało wnosić, że ten postępek księżnej nie pozostawił po sobie żadnych złych skutków. Domyślają się tedy, że albo Królowa widziała się bardzo zagrożoną, albo uległa bardzo silnej presyi podpisując wyrok wygnania księcia, który oczywiście i jej siostrę dotyka. O śledztwie sądowem nie było nawet mowy, bo rząd nie chce podobno odkrywać krajowi niebezpieczeństwo, które mu zagrażało w całej jego rozciągłości.

Z Lizbony pod dniem 15. b. m. donoszą, że nowy gabinet jest już utworzony. Książę Lulé jest prezydentem i obejmuje tekę spraw zewnętrznych i wewnętrznych, Bento finansów, Ferrer sprawiedliwości, Maciej Corbalho marynarki a Joachim Cresostomo robót publicznych.

„Gazeta wiedeńska“ ogłasza między inseratami następujący pozew, wydany przez belgradzki sąd miejski pod dn. 1. lipca (v. s.) b. r.

W sprawie kryminalnej zbrodniarzy, których karygodny zamiar skierowany ku zamordowaniu panującego księcia Michała Obrenowicza spełniony został, aby przez to kraj przywieść do przewrotu i gwałtowną zmianę prawnego porządku w następstwie tronu zaprowadzić, okazuje się między innymi, również b. książę Alexander Karadziordżewicz, który obecnie w Austryi stałą ma siedzibę, prawnie o tę zbrodnię oskarzonym. Sąd przejrzawszy i zbadawszy tak przedłożone sobie akta, jak akt oskarzenia komisyi śledczej, przyszedł do przekonania, że względem Karadziordżewicza tak silne i niezawodne dowody współwiny wspomnionej zbrodni istnieją, że tenże z powodu owej, wielką swą doniosłością i winą znamienitej zbrodni, za pomocą której panujący życia pozbawiony został i skutkiem tego stan wyjątkowy w kraju ogłoszony być musiał, sądownie do śledztwa pociągniętym być winien; poniewaź jednak jak powyżej nadmieniono, w obcem znajduje się państwie, lecz jako przynależny do państwa serbskiego stosownie do przepisu §. 7. kodexu karnego, podlega jurysdykcyi sądów serbskich, wydane przeto zostaje ze strony sądu podpisanego, odnośnie do §. 35. ustawy karnej i na podstawie §§. 313, 314 i 318 tejże procedury karnej z uwzględnieniem ustawy z 30. maja 1868, która przepisany na pewne zbrodnie stan wyjątkowy do tej zbrodni, według ustawy z 24. kwietnia zastosowuje: Do Alexandra Karadziordżewicza zawezwanie stawienia się przed sądem najdalej włącznie do 8. lipca (v: s.) r. b., aby w pomienionej sprawie karnej albo sam się tłumaczył, albo zastępcę wybrał; w razie przeciwnym sąd urzędownie naznaczy mu zastępcę i z nim sprawę w dniu 11. lipca (v. s.) r. b. jako w dniu ostatecznej rozprawy rozstrzygnie.

(Założenie nowego banku pod nazwą: „K. k. priv. österr. Vereinsbank“ w Wiedniu i jego akcye). Pod tym napisem zawiera „Czas“ następującą korespondencyę z Wiednia: Przywykliśmy już do nierzadkiego zjawiska, że akcye nowych stowarzyszeń kolejowych, lub też rozmaitych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, a zwłaszcza akcye banków i zakładów kredytowych, za pierwszem prawie pojawieniem się od razu wielki znajdują pokup, co w naturalnej konsekwencyi pociąga za sobą znaczne podskoczenie ich kursu. Powodów zjawiska tego szukać należy albo w rzeczywistej wartości dotyczących akcyi, lub w okoliczności, że takie papiery już dla samej nowości nawet u świata kupieckiego pewną rodzą ponętę, lub też nakoniec w manewrach giełdowych, dążących do wyrobienia tego rodzaju akcyom prawa obywatelstwa na targu pieniężnym. Trzy te czynniki prawie zawsze wpływają na wysokość ceny nowych akcyi w obieg puszczonych, z tą atoli ważną różnicą, że papiery rzeczywiście dobre przetrwają wszystkie burze i potężnie staną w rzędzie innych, gdy przeciwnie akcye sztucznie podtrzymywane, jakby jednodniówki prędko znikają z targu.

Kilkoma słowy temi poprzedzamy wzmiankę naszą o nowozałożonym w Wiedniu banku pod nazwą: K. k. priv. österr. Vereinsbank, którego bióra znajdują się na Strauchgasse Nr. 2, tuż obok giełdy.

Długo, zanim jeszcze statut banku tego, mający za podstawę najszersze warunki bankowe, uzyskał był sankcyę cesarską — która dopiero przed kilkoma dniami udzieloną została — jeszcze akcye nie były puszczone w obieg, giełda ich naturalnie w urzędowym spisie papierów publicznych nie notowała, a już akcye wspomnione o 12—13 złr. poszły w górą nad al pari i z dniem każdym wzrasta popyt o takowe.

Zkądże pochodzi tak żywe papierów tych poszukiwanie? Pominąwszy już fakt, że każde w ogóle większe przedsiębiorstwo bankowe nader intratne przynosi zyski a akcye jego w obec spadku papierów rządowych podnosić się muszą, giełdziści znakomici przytaczają za przyczynę tak pomyślnego stanu akcyi nowego banku także i okoliczności powstaniu przedsiębiorstwa tego towarzyszące.

Vereinsbank, podobniutenki do banku anglo-austryackiego, założony o 20 milionowym kapitale i o akcyach po 200 złr., z dziesięciomilionową emisyą pierwszą, wśród innych powstał warunków, aniżeli podobne jemu zakłady.

Założyciele Vereinsbanku, a mianowicie były minister handlu hr. Wickenburg, Ferdynand baron Andrian-Werburg, prezes krakowskiej izby handlowej Wincenty Kirchmajer, Józef Lippmann, Dr. Leopold Mayer, Fr. Wertheim, baron Reinach (bankier frankfurcki), August Zang (były właściciel Pressy), tudzież jeden z większych domów bankowych w Londynie, z pominięciem używanej zwykle reklamy, jak?

jest rozpisanie publicznej subskrypcyi, sami złożyli potrzebne na założenie banku sumy, a jednak oferty prywatne rozmaitych domów handlowych tak austryackich jak i zagranicznych były tak liczne i takie zaczęły przybierać rozmiary, że założyciele widzieli się zmuszeni zniżyć subskrypcyę o więcej niż połowę, t. j. 50%. Rozumie się samo przez się, że w takim stanie rzeczy bank w mowie będący nie ponosi owych zazwyczaj wcale nie szczupłych wydatków, wciągniętych zwykle do rubryki: „Koszta założenia“, które w czeczy samej powinnybyć zapisane do rubryki: „reklama“. Fakt zatem, że Vereinsbank nie uciekał się do subskrypcyi publicznej, jak niemniej znane w świecie kupieckim nazwiska założycieli, przeważnie wywalczyły akcyom jego tę pozycyę, jaką dziś już zajmują.

Pomiędzy rozlicznemi interesami, w których Vereinsbank ma brać inicyatywę, do potężnego rozwoju jego nie mało się przyczyni sprawa sprzedaży dóbr skarbowych. Na czele spółki, nabywającej na rzecz swoją przeznaczone do sprzedaży dobra rządowe, stoją pp. Wincenty Kirchmayer i radca handlowy Symundt, a jak donoszą dzienniki wiedeńskie, Vereinsbank do interesu tego przystępuje.

Na pierwsze pięć lat istnienia banku wchodzą w skład rady nadzorczej wymienieni powyżej pierwsi założyciele, z tą atoli odmianą, że w miejsce niezamieszkałego w Wiedniu barona Reinacha, szefa domu bankowego A. Reinach w Frankfurcie, p. Marek Worms powołanym został do rady, lubo ten ostatni nie należy do pierwotnych założycieli banku. Cztery posady członków rady nadzorczej (według statutu może ich być 12stu a jest ich dotąd tylko 8miu) pozostaną wakującemi, aby w razie potrzeby skład rady uzupełnić mężami znamienitych zdolności i odpowiedniego stanowiska w świecie handlowym.

Nakoniec nadmienić winniśmy, że bank ten zakreślił sobie także za zadanie wspierania drobnego handlu i przemysłu, który u nas do dziś dnia napróżno ogląda się za opieką zkądkolwiek. W jaki sposób bank uczynić to zdoła, w swoim czasie donieść omieszkamy.

Kronika.

— „Czas“ ogłasza od dziekana X. Ruczki następujący list:

Kolbuszowa, dnia 14. lipca.

Według doniesienia c. k. jeneralnego kozulatu w Warszawie z dn. 17. czerwca b. r. N. XXVII. D. został uwolnionym z niewoli rosyjskiej Józef Nawrocki z Tarnopolskiego. Według depeszy c. k. ministerstwa spraw zagr. z 2. lipca b. r. Nr. 10.141 V. otrzymał Marceli Sokołowski przesłane mu 29 rubli. Ma on być niebawem uwolnionym. Na zapytanie względem Włocha D'Artussi odpowiada się, że dwaj niewolnicy za paszportami francuskiemi do Francyi powracający wstawiali się za nim jako jeszcze nie reklamowanym‘ a z Krasnojarska do Kazania przeprowadzonym, wiec zrobiono co się należało. Dwóch nowo odkrytych w niewoli rosyjskiej Henryka Lufta czyli Józefa Łobeskiego w Tomsku i Błażeja Józefa Oczkowskiego na Sybirze w miejscu niewiadomem, podano do ministerstwa spraw zagranicznych za austryackich poddanych. Zdaje się, że teraz po wydanej amnestyi dla zagranicznych, reszta poddanych austryackich będzie wypuszczoną i nowych starań już nie będzie potrzeba. Nikogo zaś nie opuszczono, którego do wiadomości podano.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 17. lipca. Na tutejszej giełdzie płacono: Wełna cetnar wied. 5% z naddatkiem 125 złr.

Lwów, 18. lipca. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (82 ℔) 4 złr. 66 c., żyta (79 ℔) 3 złr. 17 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 68 c., owsa (50 ℔) 1 złr. 91 c.; hreczki 2 złr. 75 c., ziemniaków 1 złr. 35 c.; cetnar siana 91 c., słomy okłociastej 64 c., sąg drzewa bukowego 10 złr. 23 c., sosnowego 7 złr. 10 c

W drugiej połowie czerwca 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Krzeszowice		Chrzanów		Wieliczka		Niepołomice		Jaworzno	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	6		5	50	5	96	6	.	5	.
„ żyta	3	55	3	75	3	61	3	50	4	.
„ jęczmienia	2	80	2	75	3	36	3	.	3	.
„ owsa	2	20	2	.	1	67	2	.	2	50
„ hreczki	2	12	2	50	.	.	.	.	2	40
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	.	75	1	40	1	5	.	.	.	80
Cetnar siana	1	.	.	.	.	86	.	.	1	25
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	50	.	.	10	68	.	.	.	.
„ „ miękkiego	5	.	.	.	8	96	.	.	3	.
Funt mięsa wołowego	.	20	.	.	.	17	.	.	.	22
Mas okowity	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Ostatnia poczta.

Czerniowce, 17. lipca. Urzędowa „Czernowitzer Ztg.“ dowiaduje się z pewnego źródła, że Najjaśniejszy Pan potwierdzić raczył podział Bukowiny na ośm politycznych powiatów z siedzibą urzędową w Czerniowcach, Kocmaniu, Wyszniey, Storożeńcu, Radowcach, Suczawie, Kimpolungu i Serecie.

Nowe władze polityczne mają na mocy ustawy z dnia 19. maja r. b. rozpocząć czynność swoją urzędową dnia 31. sierpnia r. b.

Peszt, 16. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych toczyła się dalej debata specyalna nad proponowaną przez Tiszę modyfikacyę ustawy względem egzekucyi podatków. Deak przemawiał za projektem ustawy.

W izbie magnatów odczytano ustawę względem podatku zarobkowego domowego, a następnie przyjęto bez zmiany ustawę względem podatku gruntowego.

Tryest, 16. lipca. Pogrzeb Parisiego zabitego w nocy z 13. na 14. b. m. odbył się spokojnie dziś w południe wśród wielkiego natłoku ludności. Sklepy pozamykano i domy przystrojono w barwy żałobne. Okrety włoskie w porcie wywiesiły także znaki żałobne. Nad grobem mieli mowy Vidacovich i Hermet, ten ostatni w duchu pojednawczym.

Od dwóch dni panuje w mieście spokój pominawszy wybryki mniejszej wagi.

Praga, 16. lipca. Redaktor „Narodni listy“ Tuma skazany został za zaburzenie spokojności publicznej na 6 miesięcy ciężkiego więzienia i utratę 2000 złr. z kaucyi.

Praga, 16. lipca. „Narodni listy“ oświadczają, że przestają wychodzić dobrowolnie i że dzisiejszy ich numer jest ostatnim. Prenumeranci otrzymają natomiast zaraz jutro nowe pismo polityczne czeskie.

Florencya, 16. lipca. „Ital. Corr.“ pisze: Przedwczoraj podpisano konwencyę względem zwrotu rękopisów z archiwum weneckiego. Załatwienie kilku kwestyi co do których komisarze obu rządów zgodzić się mogli, odłożono na później.

Rzym, 16. lipca. Do Civitavecchia przybyła korweta hiszpańska na usługi hrabiego i hrabiny Girgenti, którzy niezwłocznie mają odjechać na Wiedeń i Paryż do Hiszpanii.

Madryt, 16. lipca. Zaprzeczaja wiadomości że w Katalonii został ogłoszony stan oblężenia.

Ateny, 11. lipca. Unieważniono 22 wyborów opozycyi. Jenerał Lazarokos obrany został prezydentem izby. Powstanie na Krecie trwa ciągle. Deputowani kreteńscy ciągle jeszcze bawią w Cerigo. Flota rosyjska na morzu śródziemnem zbierze się w Pireus.

Konstantynopol, 11. lipca. Armia tesalska ma być wzmocniona o 10 batalionów. Wicekról Egiptu nie ma zamiaru udać się do Ems.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. lipca.

Hotel George: PP. Hr. Dzieduszycki Wł., z Jezupola.— Cielecki Włod., z Byczkowic. — Śliwiński Jan, z Warszawy.

Hotel europejski: Miliński Franc., z Helenkowa. — Obertyński Wlad., z Leszkowa. — Urbański Rud., z Dobrosina. — Zagurski Stan., z Lipowic.

Hotel angielski: Platner Piotr, z Uhryna. — Zilka Maur., z Krecowa. — Skwarczyński Paweł, adw., z Stanisławowa.

Hotel Krakowski: Jaruntowski Józef, z Jasła.

Hotel Kuhna: Łapczyński Sylw., c. k. sędzia powiat., z Bursztyna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. lipca.

PP. Möser Ferd., c. k. major, do Drohowyża. — Müller, c. k. kapitan, do Czerniowiec. — Kamiński Ign., adw., do Stanisławowa. — Br. Brückmann Hen., do Majnicza. — Br. Błażowski Krz., do Nowosiółek. — Głogowski Artur, do Bojaniec. — Ławrowski Wawrz., do Tarnowa. — Małachowski Karol, do Rożniowa. — Ostrycki Włod., do Czelatycz — Tyszkowski Józef, do Brykul nowej — Hr Rzewuski Wik., do Słowity. — Bobrowski Klem., do Manajowa

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 17. lipca 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.52	+ 14.0	62.	W. bsł.	2
2. god. po poł.	327 41	+ 19 2	45.	„ „	2
10. god. wiecz.	326.86	+ 14.0	87.	„ „	2

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński**.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Usknteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 17. lipca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	210	—	211	—
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	—	—	184	50	185	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. (bez kuponów)	—	—	—	—	77	70	78	20
Listy z. T. kr. gal. w w. a. (bez kuponów)	—	—	—	—	74	—	74	50
Banku hip. gal. (bez kuponów)	87	50	87	50	87	59	88	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	68	10	68	50
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	99	75	100	75
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	89	50	90	25
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em.	—	—	—	—	77	25	78	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	32	5	37
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	37	5	42
Napoleondor	—	—	—	—	9	8	9	16
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	72	1	76
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	54	1	55
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	32	9	40
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	68½	1	69½
Srebro	—	—	—	—	111	—	112	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15. lipca 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien.	towar.
	(Za 100 zł.)	
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	64 20	64.40
od kwietnia do października po 5%	64 —	64.10
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 po 5% latach	69.25	69 75
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	73.—	73 50
Metaliki po 5%	59 —	59 25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	167.—	167.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	166.—	166 50
Przez. do wyl. z r. 1854	80 —	80 25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	88 10	88.30
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	96 25	97 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	96 40	96 60
Renty Como po 42 lir. aust.	23.—	23 50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	86.—	86.50
Czech	91.50	92 50
Węgier	76 75	77.—
Galicyi	68 —	68 50
Siedmiogrodu	70 50	71.—
Bukowiny	67.—	67.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	100.25	100.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	748 —	749.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	214 10	214.30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	628.—	630.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	147 50	148.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1935.—	1940.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	258 10	258.30
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	184 50	184.70
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	162 50	163.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	210 50	211.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.75	185.25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	529.—	531.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	74.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93.80	94.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.—	74.50
Galic. banku hyp. po 6%	88.—	88.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92.50	93.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	100.75	101.25

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	89.25	89.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.—	87.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zlr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zlr	95.50	96.—

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	135 25	135 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.—	94.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	116.—	118.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	30 —	31.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	175.—	—.—
Salma „ 40 „ „	43.—	44 —
Palfiego „ 40 „ „	32.—	33.—
Clarego „ 40 „ „	32 50	33.—
St. Genois „ 40 „ „	31.—	32 —
Windischgrätza 20 „ „	22.50	23.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	23.—
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14 0
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 25	14 75

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	— —
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	95.—	95 30
Berlin za 100 tal.	—.—	— —
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	95 30	95.50
Hamburg za 100 M. B.	84.—	84.25
Londyn za 10 ft. szt.	114 10	114.25
Paryż za 100 fr.	45.30	45 30

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.39½	5.40½
Korona	— —	— —
20frankówka	9.03	9.09
Rosyjski imperyał	—.—	— —
Talar związkowy	—.—	— —
Srebro	111.50	111 85

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 17. lipca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	59	50
„ z procentami z maja i listopada	59	60
5% pożyczka narodowa	63	85
Losy z 1860 roku	88	60
Akcye banku wiedeńskiego	745	—
„ „ kredytowego	216	20
Londyn, 10 funtów szterlingów	114	15
Srebro	111	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	40

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1592) Obwieszczenie. (2)

Nro. 10192. C. k. sąd obwodowy Tarnowski spadkobiercom Feliksa Maleckiego, mianowicie: panu Łucyanowi Stobieckiemu, Antoniemu Wiliam, Emilii, Alojzyi, Julii, Ignacemu i Jadwidze Marynowskim; Janowi, Franciszkowi, Aleks. i Mich. Stobieckim niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Teofila Stobiecka, Leon Stobiecki i Władysław Marynowski przeciw onym spadkobiercom pozwanym o zniesienie spółwłasności dóbr Uście w obwodzie Tarnowskim położone, o sprzedaż takowych na publicznej licytacyi i złożenia rachunków z ich administracyi z pn. pod dniem 25. czerwca 1868 l. 10192 skargę wnieśli i o pomoc sądową prosili, — w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 25. września 1868 o godzinie 10tej z rana wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych pomienionych, a w razie ich śmierci tudzież ich spadkobierców pobyt i nazwiska nie wiadome, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa i na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata p. Dra. Jarockiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych srodków użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 26. czerwca 1868.

(1585) Edict. (2)

Nr. 3212. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird bekannt gemacht, daß Naftali Psachter am 8ten Jänner 1864 in Brody ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben und zum Nachlasse desselben sein Sohn Josef Leib Psachter als gesetzlicher Miterbe berufen ist.

Da dem Gerichte der Aufenthalt des Josef Leib Psachter unbekannt ist, so wird derselbe aufgefordert, sich binnen Einem Jahre vom unten gesetzten Tage an, bei diesem Gerichte zu melden, und die Erbserklärung anzubringen, widrigens die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für ihn bestellten Curator Herr Advocat Dr. Ornstein abgehandelt werden würde.

Brody, am 16. Juni 1868.

(1586) Edykt. (2)

L. 884. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach zezwala celem zaspokojenia wierzytelności p. Leona Bętkowskiego wyrokami tutejszego sądu z 2go lutego 1867 do l. 2675 i c. k. sądu krajowego wyższego z dn. 9go maja 1867 l. 5576 wywalczonej w kwocie 500 zł. z procentem po 4% od 17go lipca 1865 bieżącym i kosztami sądowemi w kwocie 26 zł. 45 kr., 9 zł. 25 kr. już przyznanemi, tudzież celem zaspokojenia kosztów obecnie w kwocie 6 zł. 96 kr. przyznających się na egzekucyjną sprzedaż sumy 1150 zł. wedle dom. 323. pag. 371. n. 39. on. na dobrach Wiatowice na rzecz p. Katarzyny Różałowskiej intabulowanej, w dwóch terminach, t. j. dnia 4go i 24go sierpnia 1868 o godzinie 10tej zrana pod następującemi warunkami:

1. Cena wywołania jest imienna wartość sprzedać się mającej sumy 1150 zł.

2. Chęć kupienia mający ma jako zakład 115 zł. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć i tylko egzekucyę prowadzący p. Leon Bętkowski, gdyby współlicytował, uwolnionym będzie od złożenia zakładu.

3. Na pierwszym terminie suma ta tylko wyżej ceny wywołania lub przynajmniej za tę cenę, na drugim zaś i niżej tej ceny sprzedaną będzie.

Resztę warunków, tudzież ekstrakt hypoteczny przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

O tej licytacyi zawiadamia się obie strony, tudzież pp. Michała i Katarzynę Romerów, jakoteż wierzycieli hypotecznych, którzyby praw hypotecznych do sprzedać się mającej sumy po 6. kwietniu 1868 nabyli, do rąk kuratora w osobie Franciszka Śliwińskiego ustanowionego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Niepołomice, dnia 3. lipca 1868.

(1587) Edykt. (2)

L. 18004. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem Bernardowi Howel z życia i pobytu niewiadomemu lub na przypadek śmierci tegoż jego z życia i pobytu niewiadomym spadkobiercom wiadomo czyni, iż na prośbę p. Maryanny Żuk Skarzewskiej z dnia 29. marca 1868 do l. 18004 tymże na ręce ustanowionego na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora p. adwokata Dra. Skałkowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Męcińskiego polecono, aby do dni 30tu wykazali, iż prenotacya sum 1000 złp. z procentami i 70 dukatów z procentami, tudzież kosztów 107 złp. w stanie biernym dóbr Skrzętli i Rojówka Dom. 69. p. 210. n. 20. on. na rzecz Bernardego Howel do l. 23415 - 789 uskuteczniona jest, usprawiedliwioną lub że takowa w toku usprawiedliwienia się znajduje, inaczej bowiem ze stanu biernego tychże dóbr wykreśloną zostanie.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. kwietnia 1868.

(1588) Edykt. (2)

L. 18003. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym Ignacemu Cisowskiemu z życia i pobytu niewiadomemu, a na przypadek śmierci tegoż jego z życia i pobytu niewiadomym spadkobiercom wiadomo czyni, iż na prośbę p. Maryanny Żuk Skarzewskiej z dnia 29. marca 1868 l. 18003 tymże na ręce ustanowionego na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora p. adwokata Dra. Skałkowskiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Męcińskiego polecono, aby do dni 30 wykazali, iż prenotacya detaksacyi dóbr Skrzętli i Rojówki Dom. 69. pag. 210. n. 19. on. w stanie biernym tychże dóbr na rzecz Ignacego Cisowskiego do l. 8818 - 789 uskuteczniona, jest usprawiedliwioną lub że takowa w toku usprawiedliwienia się znajduje, inaczej bowiem ze stanu biernego tychże dóbr wykreśloną zostanie.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. kwietnia 1868.

(1589) Edykt. (2)

L. 18005. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym Janowi Rembertowiczowi, Stanisławowi Podoskiemu i Zuzannie z Rembertowiczów Dąbrowskiej z życia i pobytu nieznajomym, a na wypadek ich śmierci i ich z życia i pobytu niewiadomym spadkobiercom wiadomo czyni, iż na prośbę p. Maryanny Żuk Skarzewskiej z dnia 29. marca 1868 l. 18005 im na ręce ustanowionego na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora p. adwokata Dra. Skałkowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Męcińskiego polecono, aby do dni 30tu wykazali, iż Dom. 69. p. 209. n. 15. on. na rzecz Jana Rembertowicza w stanie biernym dóbr Skrzętli i Rojówki do l. 18952 - 787 uskuteczniona prenotacya sumy 2464 złp., którato suma ut Dom. 69. pag. 200 n. 20. on. przeszła na własność Stanisława Podoskiego a ut Dom. 69. pag. 201. n. 15. ext. przez Zuzannę z Rembertowiczów Dąbrowską zapłaconą została, jest usprawiedliwioną lub że takowa w toku usprawiedliwienia się znajduje, inaczej bowiem ze stanu biernego tychże dóbr wykreśloną zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. kwietnia 1868.

(1590) Edykt. (2)

L. 18002. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym p. Żuzannę Dąbrowską z życia i pobytu niewiadomą, a na wypadek jej śmierci jej z życia i pobytu niewiadomych spadkobierców, iż na prośbę Maryanny Żuk Skarzewskiej z dnia 29. marca 1868 do l. 18002 i tymże na ręce ustanowionego na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora p. adwokata Dra. Skałkowskiego z zastępstwem p. adwoknta Dra. Męcińskiego polecono, aby do dni 30tu wykazali, że prenotacya sum 5000 złp., 15000 złp. i 2000 złp. Dom. 8. p. 117. n. 1. on., sumy 2000 złp. n. 2. on., sumy 3000 złp. n. 3. et 6. on., sumy 2000 złp. n. 4. on. i sum 5200 złp., 1200 złp. 15 gr. i 407 złp. 15 gr. n. 5., 8. et 17. on. ut Dom. 69. p. 210. n. 22., 23., 24. et 25. on. et Dom. 69. p. 212. n. 28. on. w stanie biernym dóbr Skrzętli i Rojówki na rzecz Zuzanny Dąbrowskiej uskuteczniona, jest usprawiedliwioną lub że takowa w toku usprawiedliwienia się znajduje, inaczej bowiem ze stanu biernego tychże dóbr wykreśloną zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. kwietnia 1868.

(1591) Edykt. (2)

L. 1244. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu dozwala i rozpisuje niniejszem w sprawie pierwszej austryackiej kasy oszczędności w Wiedniu przeciw Pawłowi Gostkowskiemu ku zaspokojeniu pretensyi w kwocie 10270 zł. 89 4/8 kr. w. a. z procentem 5% od 14go maja 1861 r. i kosztami obecnie w kwocie 19 zł. 23 kr. w. a. zaprzyznanemi, przymusową relicytacyę dóbr Kąsna dolna Pawłowi Gostkowskiemu należących, a przez Zofię Osiecką w drodze egzekucyi na publicznej licytacyi dnia 1go czerwca 1854 r. nabytych a teraz wedle Dom. 222. pag. 298. n. 12. haer. Matyldy Gostkowskiej własnych, na koszt i niebezpieczeństwo kontraktu niedotrzymującej kupicielki Zofii Osieckiej, która to relicytacya odbędzie się publicznie przy jednym terminie dnia 17go września 1868 r. o godzinie 10tej zrana w sali audencyonalnej c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu pod warunkami następującemi:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa sprzedać się mających dóbr w kwocie 53843 złr. 5 kr. m. k.

Gdyby ani tą ani wyższą cenę osiągnąć nie było można, natenczas dobra te najwięcej ofiarującemu i niżej ceny szacunkowej sprzedane będą.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest 20tą część ceny szacunkowej, to jest kwotę 2692 zł. 9 1/4 kr. m. k. w gotowiźnie albo w listach zastawnych galicyjskiego stanowego Towarzystwa kredytowego wraz z kuponami i talonami podług ich kursu ostatniego w lwowskiej Gazecie umieszczonego, albo też w obligacyach wraz z kuponami i talonami także podług kursu w wiedeńskiej Gazecie obwieszczonego jednak w końcu nadmienionych efektach nigdy nad wartość nominalną jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, któryto zakład wrazie gdyby w gotówce złożonym był, nabywcy w cenę kupna wrachowanym będzie, innym licytującym po ukończonej licytacyi natychmiast zwróconym zostanie.

3. Zresztą dozwala się chęć kupienia mającym akt szacunkowy, inwentarz ekonomiczny i wyciąg tabularny w tutejszo-sadowej registraturze przejrzeć lub w odpisie podnieść.

O tej relicytacyi zawiadamia się strony i wierzycieli, a to: Gustawa Piotrowskiego, Matyldę Gostkowską, jako wierzycielkę i terazniejszą właścicielkę dóbr Kąsny dolnej, Teodorę Mycielską, małoletnią Stanisławę Mikiewicz na ręce opieki Ludwiki Mikiewicz, prokuratoryę skarbową w zastępstwie kościoła w Kąsny i najwyższego skarbu, gminę Kąsny dolnej, Hadase Feigenbaum, masę leżącą po ś. p. Zofii Osieckiej przez edykta i kuratora niniejszem w osobie p. adwokata Dra. Micewskiego z substytucyą p. Dra. Jana Jarosza ustanowionego, dalej z nazwiska i miejsca pobytu nieznanych prawonabywców Floryana Gostkowskiego i miejsca pobytu niewiadomych Jacentego Lipińskiego i Konstancyę Dębicką i prawonabywców ich z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, również i wierzycieli takich, którzy po 26. lipca 1867 r. z pretensyami swojemi do tabuli weszli, lub którymby uchwała relicytacyę dozwalająca lub późniejsze rezolucye z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, przez edykt i kuratora którego się w osobie p. adwokata Bersona z substytucyą p. adwokata Zaykowskiego niniejszem ustanawia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 22. czerwca 1868.

(1597) Edykt. (2)

Celem sprzedania przez publiczną licytacyę całego na raz składu towarów bławatnych do masy ugodnej Samuela Wachsmana należących, na 19.066 złr. 5 kr. w. a. oszacowanych, wyznacza się pierwszy termin na dzień 27. lipca, zaś drugi termin na dzień 10. sierpnia 1868, godzinę 10tą przed południem, z tem dołożeniem, iż w razie niesprzedania tegoż na pierwszym terminie za cenę szacunkową, takowy na drugim terminie niżej ceny szacunkowej za gotową zaraz zapłatę sprzedanym zostanie.

Chęć kupna mający zechcą się w powyższych terminach stawić w domu pod l. 18 na Stradomiu w Krakowie.

Kraków, dnia 14. lipca 1868.

Roman Goebel,
c. k. notaryusz jako komisarz sądowy.

(1598) Edict. (1)

Nro. 1637. Vom Kopyczyńcer k. k. Bezirksgerichte wird mittelst dieses Edictes bekannt gemacht, daß über Requisition des Tarnopoler k. k. Kreisgerichtes vom 6. November 1867 Z. 14109 zur Hereinbringung der durch Süssie Wallach als Rechtsnehmerin des Nathan Weissglas ersiegten Wechselforderung per 120 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen seit 11ten September 1860, dann Gerichtskosten per 6 fl. 57 kr. öst. W. und der Executionskosten per 4 fl. 43 kr., 6 fl. 2 kr. und 9 fl. 81 kr. öst. W. die bewilligte executive Feilbietung der, der liegenden Nachlaßmasse des Elias Wallach gehörigen, unter CNr. 17 in Chorostków gelegenen und zu Gunsten des Schuldners L. D. Th. I., pag. 37, 39 und 43 intabulirten Realität hiergerichts in drei Terminen, u. z. am 6. August 1868, 9. September 1868 und am 14. October 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

1. Als Ausrufspreis wird der nach dem Schätzungsacte erhobene Werth mit 1300 fl. öst. W. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet 10%, daher den Betrag per 130 fl. öst. W. als Vadium zu Händen der Feilbietungs-Commission vor der Feilbietung zu erlegen.

Sollte die Realität am ersten und zweiten Termine nicht über oder um den Schätzungswerth verkauft werden, so wird sie am dritten Termine unter dem Schätzungswerthe jedoch nur um einen solchen Betrag hintangegeben werden, welcher allen einverleibten Schulden gleichkommt.

Die übrigen Feilbietungsbedingungen, so wie auch der Schätzungsact, können in der hiergerichtlichen Registratur und am Tage der Feilbietung bei der Licitations-Commission eingesehen werden.

Von der Bewilligung und Ausschreibung der Feilbietung werden die Parteien und die bekannten Hypothekargläubiger, u. z. die Erben nach Johann Hronkowski, der galizische Grundentlastungsfond durch die k. k. Finanzprocuratur, — Freude Wechsler, wie auch alle Hypothekargläubiger, welche nach der Ausfertigung des Grundbuchsauszuges, d. i. nach dem 3. September 1867 an die Gewähr gelangen sollten, durch den in der Person des Berl Wechsler bestellten Curator und Edicte verständigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kopyczyńce, am 20. Juni 1868.

(1593) **Edykt.** (1)

Nro. 8000. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ogłasza niniejszym edyktem, iż w drodze egzekucyi prawomocnego wyroku byłego c. k. sądu szlacheckiego Tarnowskiego z dnia 20. czerwca 1850 do l. 7296 na zaspokojenie tymże wyrokiem przysądzonej wierzytelności spadkobierców Heleny Macewiczowej, a mianowicie: p. Konstantego Macewicza i p. Heleny Macewicz pełnoletnich, tudzież małoletnich: Józefa Macewicz, Rozalii Cecylii 2ga im. Macewicz i Adryanny Maryi Karoliny 3ga im. Lamezan Marienbois — w zastępstwie ich opiekuna p. Stanisława Wiązownickiego przeciw dłużnikowi p. Józefowi Lgockiemu w sumie 50.000 zł. pol. z procentami po 5% od dnia 1. lipca 1848 w monecie srebrnej brzęczącej ciężkiej, tudzież kosztów sądowych i egzekucyjnych w ilościach 27 złr. m. k. czyli 28 złr. 35 kr. w. a., 58 złr. 40 kr. m. k. czyli 61 złr. 60 kr. w. a., 29 złr. 14 kr. m. k. czyli 30 złr. 69½ kr. w. a., 28 złr. 54 kr. m. k. czyli 30 złr. 34½ kr. w. a., 6 złr. 30 kr. m. k. czyli 6 złr. 80 kr. w. a., 24 złr., 70 kr. w. a., 65 złr. 70 kr. w. a., 25 złr. 20 kr. w. a., 21 złr. 42 kr. w. a. i 23 złr. 12 kr. w. a. już przyznanemi, — przedsięwziętą zostanie egzekucyjna licytacya dóbr Gliniczek z przyległościami i przynależytościami na czwartym terminie dnia 14. października 1868 o godzinie 10tej z rana w tutejszym c. k. sądzie obwodowym odbyć się mająca pod warunkami już poprzednio uchwałą t. s. prawomocną z dnia 23. sierpnia 1866 do l. 13737 ustanowionemi, jednakże z następującemi ulżeniami:

1. Wadyum złożyć się mające redukuje się na kwotę 800 złr. w. a.

2. Najwięcej ofiarujący nabywca winien będzie dwie trzecie części ceny kupna po wydaniu prawomocnej tabeli płatniczej co do pomienionych dóbr — w dwóch równych ratach, a to jedną połowę w trzy miesiące po doręczeniu owej prawomocnej tabeli płatniczej, a zaś drugą połowę w sześć miesięcy po doręczeniu owej prawomocnej tabeli płatniczej do depozytu sądowego złożyć.

3. Dobra Gliniczek z przyległ. na owym 4tym terminie także poniżej ceny szacunkowej, jednakże nie poniżej ceny 6000 złr. w. a. sprzedane będą, — z tem jednakże dołożeniem, iż instytut kredytowy galicyjski ze swoją wierzytelnością przy hipotece rzeczonych dóbr Gliniczek pozostanie, w ktorymto razie kupicielowi wolno będzie w jedną trzecią część, t. j. w pierwszą trzecią część ceny kupna, sumę rzeczonego instytutu wliczyć.

O tem zawiadamia się obie strony, c. k. prokuratoryę finansową we Lwowie imieniem c. k. skarbu i funduszu indemnizacyjnego, instytut kredytowy galicyjski, instytut zaopatrzenia ogólnego z pierwszą austr. kasą oszczędności połączony, dalej wierzycieli dalszych uchwałą tut. z dnia 23. sierpnia 1866 do l. 13737 wymienionych, wiadomych z pobytu do rąk własnych, zaś niewiadomych z miejsca pobytu, tudzież tych, którymby niniejsza uchwała z jakiejkolwiek przyczyny doręczoną być nie mogła, przez niniejszy edykt, tudzież przez ustanowionego już kuratora p. adwokata Dra. Rosenberga z substytucyą p. adwokata Dra. Jarockiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 30. czerwca 1868.

(1600) **Edykt.** (1)

Nro. 919. C. k. sąd powiatowy w Sołotwinie ogłasza niniejszem, że w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 11. marca 1868 l. 3990 na podstawie wyroku z d. 4. września 1867 l. 14807 tudzież prawomocnej uchwały z dnia 10go grudnia 1867 l. 22166 celem zaspokojenia przyznanej Dawidowi Rosenberg sumy wekslowej 84 złr. w. a. wraz z 6% odsetkami od 26. czerwca 1866, kosztami sądowemi 6 złr. 37 kr. w. a., kosztami sporu 4 złr. 22 kr. w. a., kosztami egzekucyi 3 złr. 87 kr. w. a. poprzednio przyznanemi i kosztami niniejszej egzekucyi 20 złr. 94 kr. w. a. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności do nieobjętej masy Izaaka Sporn należącej, pod l. 288 w Sołotwinie (powiatu Bohorodczańskiego) położonej, na dniu 19. sierpnia 1868 o 10tej godzinie przed południem, a gdyby ten termin bez skutku upłynął, na dniu 21. września 1868 o 10tej godzinie przed południem.

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 171 złr. 10 kr. w. a.

2. Realność ta składająca się z domu drewnianego, komórki, stajni i ogrodu w objętości 106 sążni kwadratowych na pierwszym terminie tylko za cenę szacunku lub wyż tejże, na drugim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

3. Chęć kupienia mający będzie obowiązany, przed rozpoczęciem licytacyi złożyć wadyum w kwocie 25 złr. w. a. gotówką do rąk komisyi licytacyjnej, które wadyum nabywcy w cenę kupna wliczone, innym licytantom zaś po ukończeniu licytacyi zwrócone zostanie.

4. Bliższe warunki sprzedaży, niemniej akt opisania i oszacowania tej realności, wolno w każdym czasie w tutejszym sądzie przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sołotwina, dnia 15. czerwca 1868.

(1594) **Edykt.** (1)

L. 11223. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefa Mosznowskiego, że przeciw niemu wytoczony został pozew do ustnej rozprawy pp. Józefy Chwalibogowskiej, Franciszka Kellera, Stanisława Chwalibogowskiego, Władysława Chwalibogowskiego, Ludwiki z Cwalibogowskich Kałuskiej, Heleny z Chwalibogowskich Holcerowej, Tekli z Chwalibogowskich Dylewskiej, Zygmunta Chwalibogowskiego i Leony z Chwalibogowskich Pietrasiewiczowej w Krakowie zamieszkałych, przez p. Dra. Samelsona o wykreślenie sumy 1000 złp. z przynal. ze stanu biernego części realności l. 486 G. IV. - 309 Dz. I. w Krakowie położonej i że w załatwieniu tegoż pozwu wyznaczył termin na dzień 2go września 1868 godz. 10tej rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Józefa Mosznowskiego jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata pana Dra. Koczyńskiego z substytucyą pana adwokata Dra. Koreckiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 1. lipca 1868.

(1602) **Kundmachung.** (1)

Nr. 37498. Zur Sicherstellung der Wasserbauten am Dunajec-Fluße bei Lipie im Fiscalpreise von 2798 fl. 31½ kr. öst. W. wird bei dem k. k. Bezirksamte in Neu-Sandec am 30. Juli 1868 eine öffentliche Offertverhandlung stattfinden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre mit einem 10% Vadium belegten vorschriftsmäßig verfaßten Offerte längstens bis 12 Uhr Mittags des obenerwähnten Tages bei dem Neu-Sandecer Bezirksamte zu überreichen.

Die diesfälligen Baubehelfe und Baubedingnisse können bei dem genannten Bezirksamte bis zum Tage der Offertverhandlung eingesehen werden.

Auf nicht vorschriftsmäßig verfaßte oder nicht rechtzeitig einlangende Offerte wird keine Rücksicht genommen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 6. Juli 1868.

Obwieszczenie.

L. 37498. Dla zabezpieczenia budowli wodnych nad rzeką Dunajcem pod Lipiem w cenie fiskalnej 2798 zł. 31½ kr. wal. austr., odbędzie się w c. k. urzędzie powiatowym w Nowym Sączu na dniu 30go lipca 1868 publiczna licytacya zapomocą ofert.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się, ażeby swoje oferty ułożone podług przepisu i opatrzone w 10procent. wadyum, wnieśli najdalej do godziny 12tej w południe wyżwspomnionego dnia do c. k. urzędu powiatowego w Nowym Sącza.

Dotyczące plany i warunki budowy można przeglądnąć w rzeczonym urzędzie powiatowym aż do dnia licytacyi ofertowej.

Nie ułożone podług przepisu lub nie podane w należytym czasie oferty nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. lipca 1868.

(1599) **Edykt.** (1)

L. 1808. C. k. sąd powiatowy w Kołomyi na skutek prośby Longina Mokrzyckiego, wezwanie c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 3. kwietnia 1867 do l. 4952 w sprawie Longina Mokrzyckiego przeciw Jakóbowi i Zuzannie małżonkom Białoskórskim pto. 500 złr. w. a. z przynal. wyznacza się termin do przymusowej sprzedaży realności w Kołomyi pod l. k. 655⅔ na śniatyńskiem przedmieściu położonej, korpus tabularny stanowiącej, dłużnikom własnej, na dzień 10. (dziesiąty) września 1868, na dzień 30. (trzydziesty) września 1868 i na dzień 29. (dwudziesty dziewiąty) października 1868, każdą raz o godzinie 10tej zrana, pod następującemi warunkami:

1. Realność ta sprzedaną będzie na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej w kwocie 2817 złr. 24 kr. w. a., a na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej.

2. Każdy chęć kupienia mający ma złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 10proc. ceny szacunkowej w kwocie 290 złr., któreto wadyum najwyższą cenę podającemu zostanie wliczonem w cenę kupna, a reszty współlicytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

3. Nabywca tej realności obowiązanym jest najdalej w 30 dni po doręczeniu mu prawomocnej uchwały sądu powiatowego Kołomyjskiego zatwierdzającej akt licytacyjny, całą cenę kupna złożyć do depozytu c. k. sądu powiatowego w Kołomyi, poczem mu dekret własności wydany będzie a on w fizyczne posiadanie sprzedanej realności sądownie wprowadzony zostanie.

4. Od dnia wprowadzenia w fizyczne posiadanie winien nabywca płacić podatki i inne należytości skarbowe od nabytej realności przypadające.

5. Gdyby nabywca warunkom licytacyjnym zadość nie uczynił, realność będzie sprzedana w jednym terminie także niżej ceny szacunkowej, a złożone wadyum przypada na częściowe zaspokojenie wierzycieli.

O czem się obie strony, tudzież z miejsca pobytu wiadomych wierzycieli hypotecznych, jako to: Herscha Brecher, jako cesyonaryusza, Gedelego Rath w Kołomyi, Feliksa Alexandrowicza w Kołomyi, tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzyby po rozpisaniu licytacyi do tabuli weszli lub którémby uwiadomienie o licytacyi z jakiegokolwiekbądź tytułu doręczonem być nie mogło, do rąk kuratora w osobie p. adwokata Dra. Rascha dla nich ustanowionego uwiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kołomyja, dnia 30. czerwca 1868.

(1595) **Edykt.** (2)

Nro. 11313. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Antoninę vel Antonię Leśniowską co do życia i miejsca pobytu niewiadomą, a w razie śmierci jej również niewiadomych spadkobierców, że przeciw niej wytoczonym został na dniu 6. czerwca 1868 do l. 9749 pozew do ustnej rozprawy p. Stanisława Białobrzeskiego i fideikomisarnie ustanowionych spadkobierców Zygmunta Horna, p. Adama Brzezińskiego, p. Felicyi z Brzezińskich Ettmajerowej, p. Dra. Juliana Brzezińskiego, p. Krystyny z Brzezińskich bar. Horochowej, p. Pelagii z Brzezińskich Morelowskiej, p. Maryi Morelowskiej zamężnej Onyszkiewiczowej i małoletnich Stanisława, Ludwika i Juliana Morelowskich, p. Żelisława Bobrowskiego i p. Fridolina Horner de Roithberg o ekstabulacyę rocznej pensyi w kwocie 300 złp. ze stanu biernego dóbr Kawęciny, Siepraw, Zakliczyn, Brzączowice, Popowice, Sroczyce i Koźmice, Dom. 52, pag. 276, n. 24 on. na rzecz pozwanej zahipotekowanej, i ze w załatwieniu tegoż pozwu wyznaczonym został termin na 23. września 1868, godzinę 10tą rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanej Antoniny vel Antonii Leśniowskiej nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanej tutejszego adwokata p. Dra. Kańskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Balko kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego ustnego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby w wyż oznaczonym czasie albo sama stanęła lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby miała.

Kraków, dnia 6. lipca 1868.

(1548) **Edykt.** (3)

Nro. 2112. C. k. sąd krajowy w Lwowie uwiadamia pp. Aleksandra i Kamillę Mroczkowskich z miejsca pobytu ich niewiadomych, iż w skutek poleconej uchwały z d. 27. listopada 1865 do l. 57550 na prośbę p. Włodzimierza hr. Łoś, tabuli krajowej ekstabulacyi prenotacyi ich praw dziedzicznych ze stanu biernego dóbr Janowa z przyległościami Dom. 411, pag. 118, n. 146 on. p. adwokata Dra. Dzidowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Białoskórskiego kuratorami im się postanawia i ta uchwała pierwszemu się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 29. lutego 1868.

(1569) **Edict.** (3)

Nro. 1651. Das k. k. Bezirksgericht in Borszczów macht hiemit bekannt, daß Juda Schiffmann gegen die liegende Nachlaßmasse des Ignatz Kaśko aus Tarnawka am 24. April 1868 Z. 1651 eine Klage auf Zahlung von 25 fl. ö. W. ausgetragen habe, worüber für die belangte Nachlaßmasse der Insaße aus Tarnawka, Stach Demków als Curator bestellt und zur summarischen Streitverhandlung die Tagsatzung zum 13. October 1868 um 10 Uhr Früh angeordnet wurde.

Die unbekannten Erben des Ignatz Kaśko haben daher die zur Wahrung ihrer Rechte dienlichen Schritte rechtzeitig zu thun, widrigenfalls sie sich selbst die Folgen der Versäumniß beizumessen haben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Borszczów, am 6. Mai 1868.

Erkenntniß.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Stanisławów hat mit dem Erkenntnisse vom 3. Juli 1868 Z. 3836 in dem Inhalte des Artikels „O zneseniu terna", welcher auf der 3. Seite der Nr. 7 des in Kołomyja erscheinenden ruthenischen Monatsblattes „Holos narodnyj" vom 8/20. Juni 1868 abgedruckt erscheint, die Merkmale des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung durch Aufwieglung nach §. 300 St. G. B. und Art. III. des Gesetzes vom 17. December 1862, Zahl 8, R. G. Bl. gefunden und nach §. 36 des Preßgesetzes das Verbot der weiteren Verbreitung dieser Zeitungsnummer ausgesprochen.

(1574)

(1596) Edykt. (2)

Nro. 10762. C. k. sąd del. miejski Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Manele Fendler, że przeciw niemu Dawid Reiner i Chaskel Frankfurter o zapłacenie 1200 złr. z pn. wnieśli pozew, w załatwieniu którego termin do ustnej rozprawy na dzień 25. września 1868 wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Manele Fendler niewiadomem jest, przeto c. k. sąd del. miejski w celu zastępowania pozwanego Manele Fendler jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego adwokata krajowego p. Dra. Michała Koczyńskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi del. miejsk. doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 30. czerwca 1868.

(1579) Kundmachung. (3)

Nro. 35678. Zur Besetzung der Tabak-Großtrafik in Brzeżan, Tarnopoler Finanzbezirkes, mit welcher auch der Verschleiß der Stempelmarken verbunden ist, wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte ausgeschrieben.

Diese Offerte sind unter Anschluß des Vadiums von 60 fl. öst. W., dann des Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnißes bis einschl. 10. August 1868 2 Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1867:

an Tabak	36.365 fl. 13½ kr.
und an Stempelmarken . . .	6468 „ 98 „
Zusammen	42.834 fl. 11½ kr.

in österr. Währung.

Die näheren Licitationsbedingungen so wie auch der Erträgnißausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol und bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 8. Juli 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 35678. W celu obsadzenia głównej trafiki tytoniu połączonej ze sprzedażą marek stemplowych w Brzeżanach w okręgu c. k. skarbowej Dyrekcyi obwodowej w Tarnopolu, rozpisuje się konkurencya przez oferty.

Te oferty zaopatrzone kwotą 60 złr. jako wadyum, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych, mają być podane włącznie do 10. sierpnia 1868, godz. 2giej po południu do c. k. Dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Tarnopolu.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1867, mianowicie:

w tytoniach	36.365 złr. 13½ kr.
a w markach stemplowych .	6468 „ 98 „
Razem	42.834 złr. 11½ kr.

w wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne jakoteż wykaz dochodu przejrzane być mogą w c. k. Dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Tarnopolu, tudzież w tutejszej c. k. Dyrekcyi krajowej skarbu.

Z c. k. Dyrekcyi krajowej dochodów skarbowych.

Lwów, dnia 8. lipca 1868.

(1568) Edict. (3)

Nro. 1650. Das k. k. Bezirksgericht in Borszczów macht hiemit bekannt, daß Juda Schiffmann gegen die liegende Nachlaßmasse des Jaśko Bodner aus Tarnawka, am 24. April 1868 Z. 1650 eine Klage auf Zahlung von 22 fl. s. N. G. ausgetragen habe, worüber für die belangte Nachlaßmasse der Insaße aus Tarnawka, Stach Demków als Curator bestellt und zur summarischen Streitverhandlung die Tagsatzung auf den 13. October 1868 um 10 Uhr Früh anberaumt wurde.

Die unbekannten Erben des Jaśko Bodner haben daher die zur Wahrung ihrer Rechte dienlichen Schritte rechtzeitig zu thun, widrigenfalls sie sich selbst die Folgen der Versäumniß beizumessen haben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Borszczów, am 6. Mai 1868.

(1584) Edykt. (3)

Nro. 1459. C. k. sąd powiatowy w Mielcu podaje niniejszem do wiadomości, iż na skutek wezwania c. k. sądu obwodowego Tarnowskiego z dnia 8. maja 1868 do l. 7195 w celu sciągnięcia sumy resztującej 132 złr. z procentem 6% od dnia 1. marca 1865 i z kosztami egzekucyi Jakóbowi Marguliesowi od Jana Saramy należącej się, sprzedaż egzekucyjna gospodarstwa gruntowego w Wojsławiu pod l. k. 8 położonego, dłużnika własnego, z 12 morgów 514½ sążni kwadr. gruntu i budynków składającego się, w trzech terminach, t. j. dnia 14. sierpnia, dnia 11. września i dnia 16. października r. b., zawsze o godzinie 10tej z rana w tutejszosądowej kancelaryi odbyć się mająca pod następującemi warunkami rozpisaną zostaje:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa powyższej realności w kwocie 1258 złr. 91 kr. w. a. poniżej której realność ta w pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie,— przy trzecim zaś terminie takowa za jakąbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie $1/10$ część ceny wywołania, t. j. sumę okrągłą 125 złr. jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce złożyć, któryto zakład najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczony, zaś współlicytującym zwrócony zostanie.

3. Kupujący obowiązany będzie w 30 dniach po doręczeniu i wejściu w moc zasądzoną uchwały sądowej licytacyę zatwierdzającej, cały szacunek ofiarowany po potrąceniu złożonego zakładu do depozytu sądowego złożyć, a to pod rygorem relicytacyi na jego koszt i niebezpieczeństwo rzeczonej realności w jednym tylko terminie, przy którym realność rzeczona także niżej ceny szacunkowej lub przez niego ofiarowanej sprzedanąby została.

4. Dalsze warunki licytacyi i akt opisania i oszacowania sprzedawać się mającej realności mogą być w tutejszosądowej registraturze przejrzane. Względem zaległych podatków z tej realności odsełа się chęć kupienia mających do tutejszego c. k. urzędu podatkowego.

Mielec, dnia 26. czerwca 1868.

Spis osób we Lwowie zmarłych,

a w dniach następujących zameldowanych.

Od 16. do 30. czerwca 1868.

Nidecki Gracyan, urzędnik, 60 l. m., na puchlinę.
Grochowski Jakób, prowincyał dominikanów, 72 l. m., na porażenie płuc.
Szymonowicz Szymon, kasyer banku zastawn. orm., 79 l. m., ze starości.
Tullie Wincenty, literat, 79 l. m., ze starości.
Dolińska Józefa, żona profesora, 22 l. m., na zropienie płuc.
Lewicka Marya, wdowa, 76 l. m., na zapalenie płuc.
Kasparowska Zofia, obywatelka, 75 l. m., na raka.
Görlitz Marya, wdowa po kasyerze, 68 l. m., na tuberkuły.
Wolf Bernard, rękawicznik, 63 l. m., na gruzlicę.
Klauer Karolina, żona aktora, 58 l. m., na raka.
Terlecki Antoni, nadporucznik, 40 l. m., na rozejście się krwi.
Pirożek Tomasz, kolektant loter., 60 l. m., na wadę w sercu.
Moskwa Marya, córka krawca, 20 l. m., na gruzlicę.
Krzyżanowska Karolina, z domu ubogich, 77 l. m., ze starości.
Mali Marya, „ 67 l. m., na tuberkuły.
Czartoryski Adam, dziécię księcia, $3/12$ r. m., na nieżyt kiszek.
Kotulski Józef, „ urzędnika, $1\,9/12$ r. m., na osłabienie.
Faulhammer Julia, „ wojskowego, 10 l. m., na płonicę.
Kirchner Kazimierz, „ fotografa, $9/12$ r. m., na konwulsye.
Kufa, Paweł, profos, 43 l. m., przez skaleczenie.
Sanocki Aleksander, woźny, 60 l. m., na gruźlicę.
Leśnik Marya, szynkarka, 52 l. m., na tyfus.
Winiarz Katarzyna, wyrobn., 27 l. m., na febrę połogową.
Hatak Marya, wyrobn., 88 l. m., ze starości.
Dobrzańska Marya, „ 20 l. m., na tyfus.
Partyka Anastazya, „ 60 l. m., „
Szczotka Wojciech, „ 76 l. m., na gruźlicę.
Kowal Maciej, „ 68 l. m., na raka.
Czerwiński Tomasz, „ 48 l. m., na zapalenie płuc.
Welks Marya, „ 50 l. m., „
Domazar Eliasz, „ 26 l. m., na rozejście się krwi.
Bilik Michał, „ 40 l. m., na suchoty.
Daszyńska Barbara, „ 70 l. m., „
Brosch Joanna, „ 11 l. m., „
Zhorsky Tomasz, „ 61 l. m., „
Kapuścińska Amalia, „ 24 l. m., „
Kornecki Antoni, „ 40 l. m., „
Szczepaniuk Justyna, „ 44 l. m., „
Szupaj Hryńko, „ 67 l. m., „
Czepil Paweł, „ 30 l. m., „
Kaparnik Grzegorz, „ 32 l. m., „
Kantowicz Marya, „ 60 l. m., „
Zaleski Bazyli, „ 65 l. m., „
Fitczek Frydryk, „ 36 l. m., „
Procko Byzyli, „ 57 l. m., na zapalenie płuc.
Ilczyszyn Marya, „ 27 l. m., „
Czyż Anna, „ 60 l. m., na zapalenie mózgu.
Eberhardt Mikołaj, dziécię konzula, $4/12$ r. m., na zropienie wątroby.
Żółta Joanna, dziécię wyrobn., 3 l. m., na dławiec.
Krasicki Jan, „ 2 l. m., na gruzlicę.
Ilko Rozalia, „ $1\,10/12$ r. m., na suchoty.
Gall Jakób, „ 1 r. m., „
Kamiński Antoni, „ $9/12$ r. m., na wodę w głowie.
Okszacka Helena, „ $1\,1/2$ r. m., na koklusz.
Onyszczak Józefa, „ 8 l. m., na durzycę.
Teliczek Aniela, „ $5/12$ r. m., na biegunkę.
Luderowska Marya, „ $11/12$ r. m., na dyaryę.
Pryma Szymon, „ $1\,1/2$ r. m., na ząbkowanie.
Rotar Józefa, „ $4\,6/12$ r. m., na zapalenie mózgu.
Rubel Mikołaj, „ 6 l. m., „
Zimny Stanisław, „ $1\,1/4$ r. m., na zapalenie płuc.
Pastyan Adam, „ $7/12$ r. m., „
Jarmułowicz Franc., „ $5/12$ r. m., „
Rewi Jan, „ $1/12$ r. m., na konwulsye.
Kopaczyński Rafał, „ 27 dni m., „
Panek Marya, „ 1 r. m., „
Moos Wiktor, „ $2/12$ r. m., „
Wojtalewicz Jan, „ 7 dni m., „
Rodzicka Franciszka, „ $4/12$ r. m., „
Adamski Jan, „ 8 dni m., „
Schach Jan, „ 6 dni m., z braku sił żywotnych.
Zelichowska Ludw., „ $3/12$ r. m., „
Kupiszyn Paulina, „ 3 godz. m., „
Struczak Jakób, „ pół godz. m., „
Fahl Lea, żona szczotkarza, 34 l. m., na zapalenie mózgu.
Penzias Samuel, nauczyciel, 50 l. m., na zapalenie płuc.
Steingrab Jente, żona machlerza, 40 l. m., na suchoty.
Klap Scheindel, wyrobn., 56 l. m., na puchlinę.
Kroch Marek, „ 62 l. m., „
Korn Blüme, „ 60 l. m., „
Bardach Sara, „ 18 l. m., „
Wichsel Gitel, „ 30 l. m., „
Schifman Alter, „ 36 l. m., „
Jolles Rifke, dziécię wyrobn., $1\,6/12$ r. m., „
Aksenberg Ele, „ 9 l. m., „
Wider Elke, „ 36 l. m., na raka.
Langenas Salamon, „ 45 l. m., na suchoty.
Rubinfeld Łazarz, „ 62 l. m., „
Akselhorn Reisel, dziécię, $1\,2/12$ r. m., „
Brief Sara, „ 2 l. m., „
Weinreb Laibel, „ $10/12$ r. m., „
Grüner Aron, „ 4 l. m., na szkarlatynę.
Hecht Josel, „ 5 l. m., „
Kestel Hene, „ $1/12$ r. m., na zapalenie płuc.
Lilien Maks, „ $2/12$ r. m., na zapalenie mózgu.
Kandel Ozyasz, „ $3/12$ r. m., na biegunkę.
Schlamer Josel, „ $1\,1/2$ r. m., na koklusz.
Elp Jakób, „ 2 l. m., na konwulsye.
Krebs Chaje, „ 6 dni m., z braku sił żywotnych.
Hütnik N. „ 2 godz. m., „
Sicher Zelik, „ $2/12$ r. m., „
Lapter Ruchel, „ $1/12$ r. m., „
Maizels Ruchel, „ $1/12$ r. m. „
Selzer Jakób, „ 16 dni m., „
Askanasy Jakób, „ 8 dni m., „

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.